
TINO

Ålder: 8 år (2005)
Kön: Hane
Höjd: 33 cm
Längd: 47 cm
Hals: 35 cm
Vikt: 10 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Italien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-06-19
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

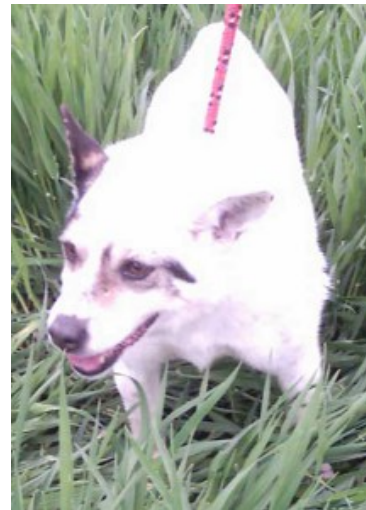

Lille Tino har haft mycket otur i livet. Han adopterades från hundhägnet av ett ungt par som sedan lämnade tillbaka honom när de separerade. Efter en tid adopterades Tino igen, nu av en äldre dam som senare avled i cancer. Stackars Tino var så tillbaka i hägnet där han nu tillbringat 5 av sina 8 år.

Tino är en glad och social kille, värd ännu en chans i livet. Han har mycket att erbjuda sin nya ägare i form av tillgivenhet och kamratskap. Tino fungerar bra både tillsammans med andra hundar och med katter. Vi hoppas att det nu ska bli "tredje gången gillt" för vår lille italienske vän.

Bilder från Italien

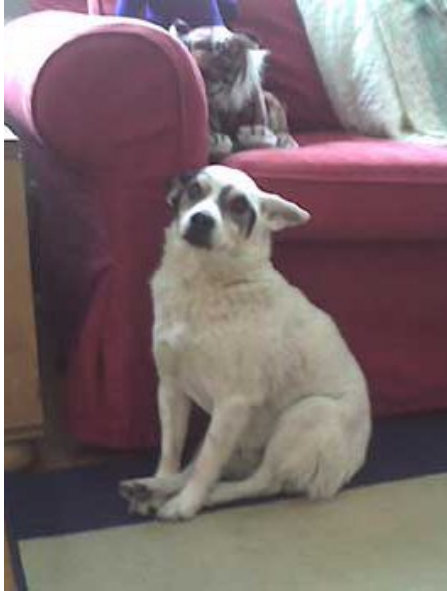

Ankomstbilder från Arlanda

Bilder från Sverige

Text från Sverige

2005: Detta är berättelsen om min kärlek till en "gammal gubbe" som lyssnar till namnet Tino. Jag fann honom på Hundhjälpens hemsida. Den här gången skulle vi hjälpa en hund som ingen ville ha eller som det inte gick att placera, det var vårt mål.

Tino var en av hundarna vi valde ut först och efter att ha haft kontakt med Linda på Hundhjälpen bestämde vi att Tino skulle nog trivas i vår familj.

Allt gick fort, helt plötsligt stod vi på Arlanda, nervösa, och väntade. Tino verkade inte speciellt påverkad av flygresan. Han upptäckte snabbt att jag hade godis i väskan, vilket han tror än idag att jag har. Bilresan hem gick över förväntan. Vid ankomsten hemma var han lite rastlös, kunde inte komma till ro. Detta resulterade i att hela familjen till slut låg på golvet runt Tinos korg och sov tillsammans med honom. Det tog ca 2 veckor innan han kunde slappna av och inte bli orolig om jag t.ex. gick på toa. Nu kan han t.o.m. ligga i ett annat rum utan att jag behöver vara med.

Tino har sin egen plats, korgen, som han sover i. Ibland sover han även i min säng. Det enda hundförbjudna området är vår soffa. Tino hoppade upp två gånger men har nu förstått att det inte är hans plats. Trappan till övervåningen går han aldrig upp i. Vi har lyft upp honom dit en gång för att han skulle få bekanta sig med grabbarnas rum.

Han verkar väldigt nöjd, alltid glad. Älskar att bli klappad, man kan sitta i flera timmar och klappa Tino. Han verkar inte ha några problem med att åka bil, tåg eller t-bana. Han har badat i badkar och i havet. Han springer lös utan koppel och lyssnar ordentligt. Han har varit ensam hemma ett par timmar och suttit utanför affären några gånger utan problem. Det enda jag har sett att han inte tycker om är speglar.

Vi har fått många olika kommentarer angående att ta hand om en "hittehund". De flesta har varit positiva. Många kommer fram och undrar vilket ras det är och hur gammal valpen är! När man talar om att Tino är 9 år och omplaceringshund så kan de inte tro det. Han är så otroligt levnadsglad och valpig! De som varit negativa har tyckt att det borde förbjudas att ta hit "äckliga rabieshundar". Jag svarar dem alltid med att "detta är ingen hund utan en grävling", för min älskade lille Tino har en svans som en grävling och låter som en när han leker i min säng.

Vill ännu en gång tacka Hundhjälpen för att jag fick ge Tino ett hem, kommer troligen skaffa fler hundar genom er så småningom!

/Med vänlig hälsning, Ulrika Hillgren, Åkersberga